

[Bjørn Westh]

med. Den danske stat kan ikke, fordi der ikke bliver stillet midler til rådighed.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg undrer mig også lidt over dette forholdsvise beskedne beløb. Sagen er vel, hr. Flemming Hansen, at de penge, man giver ud her, gerne skulle komme mangefold igen. Det forekommer logisk at give flere ud, så vi kan få mange igen.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg kan sige til den sidste taler, at pengene netop skulle komme igen, og det er derfor, vi går ind for den nye tankegang, at pengene skal betales tilbage til staten, hvis et projekt lykkes. Dermed får man mulighed for, hvis projekterne lykkes, og det gør trods alt de fleste, at genbruge pengene, hr. Rahbæk Møller. Det er sådan set en meget god idé, at pengene kan genbruges, så man ikke bare skal tage i statskassen hver eneste gang, man skal ud og fange 10 mill. kr. et eller andet sted.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Hvis man er sikker på, at pengene kommer igen, hvorfor er man så bange for at sætte flere ind, når vi er i den knibe, vi er i?

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage til ordførerrækken.

Svend Heiselberg (V):

Det er ynkeligt at høre den aspirerende socialdemokratiske industriminister fortælle, hvordan og hvorledes udviklingen skal være. Erfaringerne fra deres tid ved regeringsmagten viste i hvert fald ikke, at de havde de store løsninger på problemet.

Jeg vil gerne indledningsvis takke for den redegørelse, ministeren er kommet med. Det er en meget omfattende industripolitisk redegørelse, der spænder vidt og bekræfter, at regeringen ser bredt, at regeringen ikke alene vil målet, men også midlet.

Midlet er samarbejde, smidiggørelse og tilbud om industrifremmeforanstaltninger.

Det bekræftes bl.a. af, at en række ministre efterfølgende vil komme med omfattende redegørelser, der alle er målrettede mod en ekspansiv erhvervsudvikling.

Det fundamentale behov set fra Venstres side skal der ikke være tvivl om: det er det private initiativ i virksomhederne, der er afgørende for dynamik og vækst i dansk økonomi. Vi tror ikke på, sådan som det eksempelvis fremgik af det socialdemokratiske bud på en erhvervs politik forleden, at selektive ordninger er vejen frem. Derimod tror vi på en styrkelse af Eksportfremmerådet, således at det er eksporterhvervene, der har den afgørende indflydelse. Hvad får egentlig Socialdemokratiet til at tro, at eksporten ville blive større, hvis staten dirigerede hele eksportfremmearbejdet?

Jeg har forstået, at der i pressen i dag af Eksportfremmerådets formand udtales ængstelse for, at vi skal bevæge os ind på eksportstyring. Det må være en misforståelse. Senere vil der følge en eksportpolitisk redegørelse fra udenrigsministeren, og der bliver forhåbentlig til den tid mulighed for at tilbagevise en sådan tanke.

Vi tror, at erhvervslivet bedst ved, hvor investeringerne skal foretages. På den anden side ser vi noget frugtbart i et vist samarbejde imellem det offentlige og virksomhederne, sådan som det f.eks. fremgår af regeringens handlingsplan fra maj i år, hvorefter det offentlige på sin side skal gøre en ekstra indsats for at styrke den grundlæggende forskning og uddannelse, for at skabe forskningsprojekter i virkelighedsregi og for gensidigt at etablere et tættere samarbejde, ligesom der i handlingsplanen opfordres til, at virksomhederne indsætter betydelig større ressourcer på langsigtet forskning og udvikling.

Når dette er sagt, må vi også konstatere, at der med den såkaldte investeringsramme på 1,4 mia. kr. over en 4-årig periode, som er indeholdt i handlingsplanen, er givet et godt tilbud til erhvervslivet.

Men vi må også erkende, at der er en lang række betingelser, som skal være opfyldt, hvis dansk erhvervsliv skal klare sig i konkurrencen med udlandet. Først og fremmest må den hjemlige økonomi være i orden. Det vil sige en stabil kronekurspolitik, lav inflation og lav rente. Det er netop denne udvikling, vi har set i de sidste fire år, hvilket har udmøntet sig i, at erhvervslivets investeringer